



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Рев2 2965/2021  
18.11.2021. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Петар Црњански адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 216/19 од 29.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 216/19 од 29.05.2020. године.

**Образложење**

Решењем Првог основног суда у Београду П1 9520/10 од 06.09.2016. године, одбијен је предлог тужилаца за понављање поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 216/19 од 29.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 9520/10 од 06.09.2016. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

Поступак у овом спору покренут је пре ступања на снагу важећег Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11) па се зато, на основу члана 506. став 1. тог Закона, о предлогу за понављање поступка одлучује применом одредби Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04 и 111/09 – ЗПП). Због тога у овом случају нема места примени члана 404. важећег Закона парничном поступку, на основу којег су тужиоци изјавили ревизију, али ни одредбе члана 395. ЗПП јер је чланом 412. став 4. тог Закона прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је одлучено о предлогу за понављање поступка.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 399. у вези са чланом 412. став 4. и 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 382. став 1. ЗПП, учињених у другостепеном поступку пропустом другостепеног суда да се изјасни о наводима жалбе да је о предлогу за понављање поступка требало да одлучује суд који је у другом степену одлучивао о жалби а не првостепени суд, не утичу на правилност побијаног другостепеног решења. Према одредби члана 429. став 1. ЗПП, другостепени суд одлучује о предлогу за понављање поступка само ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред тим судом, што овде није случај, с обзиром да је другостепени суд одбио жалбу тужилаца и потврдио решење првостепеног суда о повлачењу тужбе.

Тужиоци су понављање поступка, правноснажно окончаног решењем којим се тужба сматра повученом, тражили из разлога предвиђеног чланом 422. тачка 11. ЗПП јер је одлуком Уставног суда Уж 2007/2010 од 11.07.2012. године усвојена уставна жалба и утврђено да је њеним подносиоцима повређено право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије у парничном поступку за наплату новчаног потраживања из радног односа, чију наплату и тужиоци траже у овом спору.

Првостепени суд је поднети предлог одбио, са образложењем да тужиоци нису доказали испуњеност траженог основа за понављање поступка и да се дејство одлуке Уставног суда може проширити и на друга лица која нису подносиоци уставне жалбе само у складу са чланом 87. Закона о Уставном суду.

Другостепени суд је прихватио разлоге нижестепеног суда и зато одбио жалбу тужилаца. По становишту тог суда, тужиоци не могу успешно, позивајући се на одлуке донете у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда, захтевати понављање поступка који није правноснажно окончан у меритуму, већ решењем којим се тужба сматра повученом.

По налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно одлучили о предлогу тужилаца за понављање поступка.

Иако су тачни наводи ревизије да понављање парничног поступка није условљено врстом одлуке којом је окончан поступак чије се понављање тражи, јер то не следи из граматичког тумачења члана 422. ЗПП, ипак се разлог предвиђен тачком 11. тог члана не може успешно користити у поступку који је окончан правноснажним решењем о повлачењу тужбе. Према тој одредби, поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се поновити ако је, у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчених Уставом у парничном поступку.

Одлуком Уставног суда Уж 2007/2010 од 11.07.2012. године утврђена је повреда права на правично суђење у парничном поступку који су подносиоци уставне жалбе покренули ради наплате новчаног потраживања која је предмет и овог спора. По

логици ствари, та одлука Уставног суда може се успешно користити као разлог за понављање поступка који је правноснажно завршен у меритуму – одлуком о главној ствари, јер је повреда уставног права на правично суђење утврђена због произвољне и арбитрарне примене материјалног права. У конкретном случају, парнични поступак правноснажно је завршен решењем којим се тужба сматра повученом, донетим применом процесног права – одредбе члана 296. став 2. ЗПП, којом је прописана правна фикција повлачења тужбе за случај неоправданог изостанка обе странке са рочишта за главну расправу.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, ирелевантни су наводи којима се ревиденти позивају на члан 87. Закона о Уставном суду (проширено дејство одлуке Уставног суда), односно одлуке судова којима је из истог разлога дозвољено понављање поступка, јер из садржине ревизије произилази да су ти поступци били правноснажно окончани мериторном одлуком.

Сходно изложеном, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**